

ПРОТОКОЛ

№ 730

гр. София, 22.01.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 2-РИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ГЕРГАНА Б. ЦОНЕВА

при участието на секретаря НАДЕЖДА В. ПОПОВА
и прокурора Н. Хр. Р.

Сложи за разглеждане докладваното от ГЕРГАНА Б. ЦОНЕВА Частно наказателно дело № 20241110200927 по описа за 2024 година.

На именното повикване в 16:25 часа се явиха:

ОБВИНЯЕМИЯТ П. Л., явява се лично, доведен от СА на НСлС. За него се явява адвокат Ю. С. – упълномощен защитник от ДП.

СРП - редовно призована, изпраща прокурор Н. Р..

ОБВИНЯЕМИЯТ: Разбирам български език. Не се нуждая от преводач, за да проведем заседанието.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

ЗАЩИТАТА: Да се даде ход на делото.

ОБВИНЯЕМИЯТ: Да гледаме делото.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

СЪДЪТ СНЕ САМОЛИЧНОСТТА НА ОБВИНЯЕМИЯ по .. паспорт № XXX, валиден до 31.07.2029 г.:

П. Л. (П.Л.), роден на ***** г., в Р.М., личен номер: XXXX, със статут на временно пребиваващ на територията на Република България.

СЪДЪТ разясни правата на обвиняемия в настоящото производство.

ОБВИНЯЕМИЯТ Л.: Разбрах правата си. Няма да правя отвод на състава на съда, прокурора и секретаря.

ЗАЩИТАТА: Отводи няма да правя.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания за отводи.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме искания по хода на съдебното следствие.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ.

ДЕЛОТО се докладва с прочитане искането на СРП по чл.64 от НПК за вземане на мярка за неотклонение „Задържане под стража” спрямо обвиняемия Л..

ПРОЧЕТЕ СЕ.

ПРОКУРОРЪТ: Поддържам така направеното искане. Бих искал да представя пред Вас справка за пътуванията на обвиняемия, от която е видно, през какви периоди същият е влизал и излизал от страната и за какви периоди е пребивавал на територията на Република България. Нямам други доказателствени искания.

ЗАЩИТАТА: Оспорвам искането, уважаема госпожо Председател. Запознат съм със справката, която представи прокурора. Представям

декларация от Н И Б във връзка с това, на кой адрес живее подзащитният ми П. Л., ведно със заверено копие от нотариален акт за жилището, което е собственост на Н И Б, както ще моля, преди ход по същество да дадете възможност на подзащитния ми да даде кратки обяснения. Да се приемат представените доказателства.

ПРОКУРОРЪТ: Да се приемат.

ОБВИНЯЕМИЯТ Л.: Разбирам искането на Софийска районна прокуратура. Да се приемат документите, представени днес към делото.

СЪДЪТ намира, че така представените документи от двете страни в производството, разкриват отношение към предмета на доказване по делото, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА и ПРИЛАГА към неговите материали справка за пътуване на лице чужд гражданин, декларация от Н И Б, от 22.01.2024 г. и заверено копие на нотариален акт.

СЪДЪТ покани обвиняемия да даде обяснение, ако желае.

ОБВИНЯЕМИЯТ Л.: Желая да дам обяснения. Тази вечер, аз и приятелят ми тръгнахме, за да вземем цигари от бензиностанция „Еко“, която се намира малко по-надолу от „Орион“. Там беше заключено, затворено и тръгнахме малко по-нагоре към кръстовището, където има денонощен магазин, който работи и през деня, и през нощта. Взехме си цигари и изпихме по 1-2 бири, максимално 2 бири. Дойде един циганин. Аз бях до касата, за да плащам всичко. Той ме гледаше наистина, като някакъв боклук. Това означава, че ме гледаше лошо. Не го познавам. За първи път го виждах. Аз го питах три пъти защо ме гледа така и на третия път аз като се обърнах към него и той ме удари с ръка по лицето. Ръката му беше свита и ме удари в дясната страна на лицето. Започна да бяга. Аз тръгнах след него и след мен, както ми каза приятелят ми, са тръгнали още двама цигани. Аз го гоних този циганин. Докато разбрах и влязох в циганската махала. Гоних го до там, доколкото разбрах после. Другите двамата бяха след мен. Аз влезнах в махалата и видях, че са много и за да започна да избягам, то, отзад бяха

двамата, а отпред бяха повече. Разбрах, че сега ще стане нещо лошо и намерих едно дърво, за да се защитавам, защото те бяха много, а аз бях сам. Започна се бой. Аз започнах да се защитавам. Ударих един, после отзад беше още един, аз щях да го ударя, но не можах да го ударя и уцелих в стъклото на кола. После, отзад дойде някой и ме удари и аз паднах долу. Другото аз не мога да Ви кажа. Там бяха много хора. Аз бях легнал долу и си закрих лицето с ръцете. После станах, когато дойде полиция. В този бой ми откраднаха телефона. Аз на полицаите им казах това нещо и дадох снимки на документи, че съм купил този телефон и че този телефон е записан на моето име.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА: Този телефон го ползвах с български номер: *****. Имам наранявания на главата. Шит съм на главата и на челото. По тялото имам синини. До циганина, който ме удари първо, не помня дали стигнах, защото беше нощ и не видях. Успях да ударя с дървото някого. Човекът не помня къде го ударих. Беше тъмно и аз не съм видял. Моят приятел остана там до магазина. Той не видя, че аз започнах да бягам зад някой. Видял е, че зад мен тръгнали двамата да ме гонят. Остана там до магазина. Приятелят ми се казва Симеон Паладин. Той не е българин, той е молдовец. Той е със същия статут като мен. Аз имам статут, откогато съм влезнал, отпреди 3 месеца и няколко дни. В България работя в строителството. Имам работодател. Н И Б е мой работодател. Живея на ХХХ, в негова къща. Като приятели сме и ми предостави там да живея. Живея сам. Семейството ми остана в М. Пътувания имам често. Един път на три месеца си заминавам. Аз си заминавам, за да си виждам семейството. Телефонът, който споменах по-горе, е актуален, защото след няколко дни аз бях във Виваком и направих дубликатна карта. Това се случи на 07.01.2024 г. Първият път, когато бях в полицията, бях задържан за 24 часа на 07.01.2024 г. После, втория път бях преди няколко дни. Обадиха ми се по телефона и ме викнаха да давам показания и аз отидох. Казаха към 10:00 часа да се появя и аз на следващия ден в 10:00 часа точно, се появих при полицаите. Това се случи на 16.01. или на 17.01. Задържаха ме на следващия ден, след като ме викаха. Пак ми се обадиха по телефона и ми казаха, че трябва да давам пак какви показания и към 15:00 часа трябва да съм при тях. Аз се появих и ми казаха, че съм задържан.

НА ВЪПРОСИ НА ПРОКУРОРА: Нямам спомен за лицето, което

ударих, дали е същото, което ме удари. Лицето, с което влязохме в спор на „Орион“, бягаше по-бързо от мен. Аз видях, че той влезна наляво и после още веднъж наляво. Беше тъмно и аз не помня дали това е лицето, с което влязох в спор на „Орион“.

НА ВЪПРОСИ НА ЗАЩИТАТА: Преди да ударя лицето, те бяха много и се приближаваха много бързо до мен. Не помня викаха ли нещо, но разбрах, че ще стане много лошо и това и стана. Бяха ме заобиколили. Бяха повече от 5-6 хора със сигурност и ме заобиколиха. Аз с каквото намерих, с това се защитавах. Нямам какво да добавя. В боя ми откраднаха телефона. Аз казах на полицаите и им предоставих документи за откраднатия телефон, че аз съм го купил и че е бил моя собственост.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямам въпроси.

СЪДЪТ приключва разпита на обвиняемия.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Намирам делото за изяснено от фактическа страна.

СЪДЪТ намира делото за изяснено от фактическа и правна страна, поради което и на основание чл.283 от НПК

ОПРЕДЕЛИ:

ПРОЧИТА И ПРИЕМА писмените доказателства и писменитедоказателствени средства по делото.

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ.

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ.

ПРОКУРОРЪТ: Аз поддържам направеното искане за вземане на мярка за неотклонение „Задържане под стража“ по отношение на обвиняемия Л., гражданин на Р.М., който няма статут на постоянно пребиваващ чужденец на територията на Република България, защото в противен случай щеше да има ЛНЧ, а такива данни по делото няма. По отношение на обвиняемия е повдигнато обвинение за тежко умишлено престъпление по смисъла на чл. 131, ал. 1, т. 12, вр. чл. 128, ал. 1 от НК - причиняване на тежка телесна

повреда по хулигански подбуди. В конкретния случай по несъмнен и категоричен начин е установено, че на посочената във формулираното обвинение дата и място, обвиняемият чрез нанасяне на удар в главата на пострадалия С П С с твърд, тъп предмет, по-конкретно дърво или клон от дърво, е причинил такова по степен телесно нараняване, което е довело до постоянно общо разстройство на здравето на пострадалото лице, а именно това е тежка телесна повреда. В конкретния случай, макар и да чухме версията на обвиняемия в днешното съдебно заседание, считам, че по делото са събрани категорични доказателства, че самият пострадал лично не е взимал участие във възникналия инцидент и е стоял настрани от мястото, на което са се развивали събитията, по-конкретно около лек автомобил, около който са обикаляли едно лице, което именно обвиняемият е преследвал и друго едно лице, което конкретно е свидетел по делото, след което в стремежа си да се разправи с това лице, с което са влезли в пререкания преди това, обвиняемият първо е нанесъл удари върху моторно превозно средство, марка „БМВ“, модел „Х6“, след което е ударил и пострадалия, който се е намирал в страни от това МПС. Конкретно пострадалият липсват данни да е участвал в този инцидент по някакъв начин, да е помагал на някой от другите участници в инцидента и по някакъв начин да е предприемал някакви действия срещу обвиняемия. В този смисъл и предвид тези, така установени по досъдебното производство фактически положения, аз считам, че на този етап на разследването квалификацията съответства напълно на установените по делото фактически положения към настоящия момент. Касае за тежко умишлено престъпление, което се наказва с Лишаване от свобода от 3 до 15 години.

Същевременно, по отношение на обвиняемия е установено, че същият няма статут на постоянно пребиваващ чужденец в Република България, не е подавал документи за получаване на такъв статут, а всичко, което е установено по отношение на него е, че е посочил един адрес, на който пребивава и в днешното съдебно заседание бяха приложени декларация и документ за собственост на жилището - представена декларация, в която се заявява, че чуждият гражданин живее на този адрес. Същевременно, от изготвената справка за пътуванията на чуждия гражданин е видно, че той периодично влиза и излиза извън пределите на Република България, пребивава за известни периоди от време в страната, след което, както и той

заяви, напуска страната, за да се прибере в Р.М. при свои близки и роднини. От всичко това гореизложено, считам, че може да се направи към настоящия етап на разследването обосновано предположение, че обвиняемият с действията си е извършил вмененото му престъпление. От друга страна съществува реална опасност той да се укрие от органите на досъдебното производство, тъй като пътува често извън пределите на страната, което е видно и от неговите твърдения и от приложената справка за задгранични пътувания и от неговите твърдения, може да се укрие от органите на досъдебното производство и да попречи за разкриването на обективната истина, като в случая се касае за тежко умишлено престъпление, свързано с брутално засягане на телесната неприкосновеност на български гражданин. От така изложените обстоятелства, считам, че са налични всички предвидени в закона предпоставки за определяне на мярка за неотклонение „Задържане под стража“ по отношение на обвиняемия Л., тъй като, както характера, интензитета и механизма на извършване на деянието, така и високата степен на обществена опасност на конкретното престъпление, налагат извод за високата обществена опасност и на самия извършител, а също и извод за реална опасност той да извърши друго такова престъпление, доколкото се изясни, че всичко е започнало вследствие на инцидент, при който под въздействие на употребен алкохол, както сам заяви обвиняемият, същият е приел, че по отношение на него е било проявено неуважение от страна на лице от ромски произход, което го е гледало лошо, както той заяви, като „боклук“ и това е дало повод за преследване и развитие и ескалация на така възникналата ситуация до степен да се причини тежка телесна повреда на друго лице, което нито е взело участие в първоначално възникналия инцидент, нито впоследствие има събрани доказателства на този етап на разследването, е извършвало някакво нападение по отношение на обвиняемия, който е преценил, че в конкретната ситуация следва да замахва с дървения клон, който се е намирал в ръцете му, да причинява вреди по конкретно установен по досъдебното производство лек автомобил, както и тежки по степен телесни наранявания на конкретен български гражданин, пострадал от това престъпление. Относно степента на обществена опасност на конкретния обвиняем, следва да се посочи, че по отношение на него се води отделно досъдебно производство за престъпление по смисъла на чл. 216, ал. 1 от НК за повреждане на чужда движима вещ, което се е случило именно

по време и място, установени и по настоящото досъдебно производство във връзка с разследването на причинената тежка телесна повреда.

Предвид всичко гореизложено, аз считам, че с оглед характера, интензитета и степента на обществена опасност на конкретно извършените от обвиняемия действия и с оглед липсата на каквито и било гаранции, че може да бъде намерен на посочения от него адрес, както и с оглед наличието на данни и за друго извършено престъпление от него по време на действията, които е предприел по отношение на пострадалото лице, съобразно повдигнатото му по това досъдебно производство обвинение, следва да се приеме, че са налични всички предвидени в закона предпоставки за определяне на най-тежката мярка за неотклонение по отношение на обвиняемия Л. – налично е, както обосновано предположение същият да е извършил вмененото му тежко умишлено престъпление, така и предвидените в закона предпоставки, свързани с реална опасност от укриване и извършване на друго престъпление от конкретния обвиняем, поради което поддържам така направеното искане и считам, че единствената адекватна в случая мярка за неотклонение е „Задържане под стража“. Искам само да добавя също, че макар и в изготвената към момента съдебно-медицинска експертиза да не е взето изрично отношение по въпроса как би се развил процеса на лечение на конкретния пострадал, по неофициални данни, с които разполагам, вероятността да се стигне до най-тежкия резултат, до настъпване на смърт по отношение на пострадалия, е изключително висока, като към момента са му извършени две операции и за да се спаси живота му, му предстои извършване на още една, тъй като се касае за тежко възпаление на мозъка и мозъчната кора и опасността за живота му в момента е голяма, а гаранциите за благоприятен изход от лечението са много малки. Почти никакви гаранции не се дават към момента, но пак казвам - това е без да е изрично отразено в изготвената до момента съдебно-медицинска експертиза. Благодаря Ви!

ЗАЩИТНИКЪТ: Уважаема госпожо Председател, аз ще моля да оставите без уважение искането на СРП за определяне на най-тежката мярка за неотклонение „Задържане под стража“ по отношение на Л. по ДП, за което е ангажирана наказателната му отговорност, като считам, че искането е необосновано, незаконосъобразно и не е подкрепено с доказателства относно

нито наличие на обосновано предположение за авторство на деянието по смисъла на чл. 131, ал. 1, т. 12, вр. чл. 128, ал. 1 от НК, нито е подкрепено с доказателства относно опасностите, които са алтернативно предвидени - да се укрие или да извърши престъпление.

На първо място, аз ще моля настоящият съдебен състав да приеме, че към момента не е налице обосновано предположение за извършено престъпление по чл. 131, ал. 1, т. 2 - за това да е причинил умишлено тежка телесна повреда на пострадалия С С по няколко съображения. С риск да отегча Съда, наясно съм, че познавате закона, на първо място аз искам да коментирам двамата свидетели, на база на които се крепи цялото обвинение, а именно свидетелят ТТ, който е собственик на лекия автомобил „БМВ“, за който се твърди, че има счупено огледало и стъкло и Ц Е, който пък твърди, че е бил заедно с пострадалия във въпросната вечер. И двамата са хора, които живеят в ромската махала, и двамата са заинтересовани свидетели, според мен и не представят обективната фактическа обстановка, която се е случила към 07.01., с посочения час. То, даже няма и посочен час в постановлението за привличане като обвиняеми, за кога се сочи, че подзащитният ми е извършил това деяние, но при всички положения тези свидетели са само и единствено заинтересовани. На първо място, прокуратурата твърди в днешното съдебно заседание, че първо подзащитният ми е счупил огледалото и стъклото на „БМВ“-то и след това е ударил пострадалия в главата с този дървен клон. Само че, госпожо Председател, аз искам да обърна внимание на Съда и ще моля да приемете възраженията ми, че когато подзащитният ми е бил около колата, не е гонил той някой от ромите, които са присъствали там, ами, както той каза над пет човека от ромската махала са го гонили него, да го линчуват и да го бият. Житейски нелогично е и на всички ни е ясно, че няма как човек с неговия размер и ръст, да отиде там и да налита на бой на 5-10 човека, не знам колко са били там, но със сигурност са били поне 5 и отгоре роми, в средата на циганската махала. Всичките тези показания, които дават тези двама свидетели, тъй като другите разпитани свидетели са полицейските служители, които са дошли и са установили подзащитния ми на земята, пребит и казват, че само са установили един пребит човек и това е бил той, с множество наранявания и е качен на линейка, за да го закарат в ИСУЛ да го зашият и да му се окаже лекарска помощ. Такива са свидетелските показания на двамата полицаи - АЦ и ТТ и че на място не са установили друг пострадал

и никой не е съобщил да има друг пострадад. Тук искам да отворя една скоба и да обърна внимание на факта, че от медицинските документи и от съдебно-медицинската експертиза, която е изготвена, се вижда, че пострадалият С е приет в ИСУЛ на 11.01. Това са четири дни след 07.01., когато се сочи да се е случила тази случка. Какво се е случило между 7-ми и 11-ти, дали е имало и друг инцидент, от немарливост или по някаква друга причина пострадалият не си е обърнал внимание и затова му се е усложнило положението, дали така, както пише и в съдебно-медицинската експертиза, няколко прегледа не са установили никакво счупване и никакви усложнения и оттам дали от лекарска небрежност или от това, че не е могло да се установи някакво по-сериозно нараняване, се е забавило във времето и положението и здравословното състояние се е усложнило, аз не мога да гадая, но няма безспорни доказателства, че на 07-ми, четири дни след случилото се, близките му заявяват, че не е имал оплаквания, че не е имал сериозни увреждания, не си е обърнал внимание на здравословното състояние, но за мен вкарва съмнения, дали нещата са се случили по начина, който се сочи в постановлението за привличане като обвиняем и дали свидетелските показания на тези заинтересовани свидетели, които реално си застават зад човека, който е от техни произход и живее в махалата им, няма как да кажат нещо по-различно от това, че подзащитният ми е виновен, така или иначе. Тепърва ще се събират доказателства относно това как и какво се е случило, дали има и други свидетели и записи на камери. Известно ми е това, че са изискани записи на камери от магазини и бензиностанциите около „Орион“, за да бъде изяснено точно какво се е случило на въпросната вечер. Тук искам да цитирам няколко текстове от НК, според които ще моля Съдът да приеме, че подзащитният ми не е извършил на първо място умишлено престъпление и не е извършил виновно престъпление, още повече умишлено да е причинил тежка телесна повреда. Чл. 12 от НК сочи, че при неизбежна отбрана, а именно срещу противоправно нападение, каквото е имало по отношение на подзащитния ми, а именно срещу нападение по отношение на личността или правата на отбранявания се, то няма престъпление или най-малко извършителя на едно такова деяние не се наказва. Тук, безспорно е установено, че има осъществен грабеж, освен една лека телесна повреда по хулигански подбуди, която е по отношение на подзащитния ми, в следствие има и грабеж – няколко престъпления, при които първо е имал необходимост

да се защитава, второ изключват умисъла, не на последно място категорично изключват хулиганските подбуди, за да може да му се повдигне обвинение по квалифицирания състав на тежка телесна повреда. На следващо място, чл. 12а сочи, че лицето следва пак да е предотвратило извършване на престъпление. В случая имаме, пак отиваме на факта, че има лека по хулигански подбуди спрямо него, спрямо Л. осъществено първоначално и не е така, както казва прокуратурата от тяхната си гледна точка, че това престъпление – телесна повреда, е било причинено вследствие на инцидент. Не, не е причинена вследствие на инцидент - имаме телесна повреда при неизбежна отбрана, при самозащита, при извършване на действия, за да предотвратят по-тежко престъпление спрямо подзащитния ми и имаме телесна повреда, която е причинена след извършено престъпление по отношение на подзащитния ми. Това не е инцидент. Имам реално престъпление. Отварям още една скоба тук, тъй като представителят на държавното обвинение обясни, че има още едно досъдебно производство по чл. 216 от НК за повредите, причинени на автомобила. На мен служебно ми е известно, уважаема госпожо Председател, че има и трето досъдебно производство, докладвано на СРП, но не можем да се сдобием с документи предвид ранния етап на разследването, а именно за извършен грабеж по отношение на подзащитния, за това, че телефонът му е откраднат тогава, чрез насилствени действия. В момента има докладвани материали в районна прокуратура и образувано досъдебно производство, като материалите, доколкото ми е известно, са докладвани от разследващия полицаи, който води това наказателно производство. На следващо място, пак във връзка с това, което започнах да казвам за чл. 12а, че пострадалият е извършил грабеж, а именно по-тежко престъпление, отколкото на него му е причинено и извършено, ако въобще първоначално това е извършено, а не е извършен първо грабежът и след това се е опитвал да се отбранява. Ако не се беше отбранявал, сега можеше да не е тук и да е пострадал и както каза прокуратурата, че има риск за живота на пострадалия, имало е риск за също и на подзащитния ми, защото там, ако няколко човека ти налетят в ромската махала да те бият, не мисля, че може да приемем различна фактическа обстановка от това човек да отиде да се защитава и да се опитва да избяга от там, каквото дори не е могъл да направи той. На следващо място, чл. 13 сочи, че не е обществено опасно деянието, извършено при крайна необходимост, за да се спасят лични или имотни интереси на извършителя. Ей-тука, пак, за да

се спасят лични интереси, той е трябвало да мисли за здравето си и живота си, за да може освен неизбежната отбрана, да предотврати тези повреди, които така или иначе са му причинени на него. Трябвало е да се защитава и от грабеж, и от побой. Пак считам, че са налице основания за прилагането на този текст на чл. 13. Чл. 13а сочи, че трябва да се преценяват отрицателните последици и вероятността за тяхното настъпване, когато се преценява дали подзащитният ми е извършил престъплението, а именно, че са могли да го пребият, че са го ограбили по време на нанесения му побой, че са могли дори да го убият, за което е освидетелстван и за което е закаран в ИСУЛ. И не на последно място, понеже, запознавайки със съдебно-медицинската експертиза, е видно, че първоначално на пострадалия най-вероятно е причинена средна телесна повреда, ако тогава, на 07.01. му е причинено счупването на черепа, това представлява реално средна телесна повреда, за да отидем на тежка телесна повреда, с прости думи да го обясня, че пострадалият е страдал от синусит и впоследствие поради факта, че четири дни не си е обърнал внимание на здравословното състояние, най-вероятно гнойта от синусита, от който страда, през пукнатината на черепа, след 4 дни е навлязла в черепната кухина и оттам-нататък са настъпили тези усложнения във връзка с мозъка. Няма как подзащитният да е знаел, че този човек страда от синусит, че в случая, ако му се спука черепът, може да навлезе тази гной и считам категорично, че не става въпрос за умишлено причинена тежка телесна повреда, нито с евентуален умисъл, нито с предварителен, нито по никакъв друг начин да има умисъл за причиняване на тази тежка телесна повреда, при положение, че първоначалните данни са за причинена средна телесна повреда, единствено, за което би могъл да носи отговорност, ако не са налице всички разпоредби на чл. 12, чл.12а, чл.13, чл.13а и чл. 14 от НК. Оттук-нататък аз ще моля да приемете, че на първо място няма обосновано предположение, поради липса на умишлено извършено деяние, няма обосновано предположение поради липса на хулигански подбуди квалифициращия състав на престъплението и в тази връзка ще моля да оставите подзащитния ми без мярка за неотклонение. Пак казвам, не така, както твърдят близките на пострадалия в болница, че два дни преди това е било станало сбиване и е ударен, а 4 дни преди 11-ти, доколкото видях, че тогава е приет в ИСУЛ, са се случили нещата, като дотогава никой не сочи, че е имало друг пострадал, както твърдят и полицейските служители, никой не

сочи, че този човек е имал конкретни оплаквания във връзка с усложненията, които са настъпили в последствие. Не може подзащитният ми да носи тежестта на цялото това обвинение, предвид поведението, както на пострадалия, както и на това, че едва-едва са го диагностицирали в един по-късен етап след множество прегледи, които са му извършили в ИСУЛ.

На следващо място, аз ще моля настоящия съдебен състав да приеме, че липсват каквито и да е доказателства, от които да може се направи извод, че следващите кумулативно изискуеми предпоставки, а именно да е налице реална опасност да се укрие или да извърши престъпление, ако е с различна мярка за неотклонение, ако въобще приемете, че е налице обосновано предположение и обсъждате тези опасности. Първо, госпожо Председател, самото искане е изготвено по начин, по който поставя в едно дискриминационно състояние подзащитния ми понеже бил чужденец и можел да замине за чужбина и пътувал често за чужбина. Аз мога да кажа, че не съм чужденец и пътувам по-често от него в чужбина. Не мисля, че това е причина, която може да се изтъкне, че има опасност да се укрия аз или той - на три месеца си ходи при семейството и не считам, че той фактът, че е чужденец, следва да е счита в негова тежест в случая и да се приеме, че може да се укрие при положение, че са налице способности според наказателните закони, а именно с налагане на една забрана за напускане на страната, които да ограничат придвижването му през граница и да гарантират, че той ще си стои в България и няма да замине никъде, докато не приключи разследването и не приключи цялото дело, с влязла в сила присъда, било осъдителна, било оправдателна или каквато и да е.

На следващо място, депозирахме доказателства, видно от които подзащитният има адрес на който живее, реално, действително от работодателя му е предоставена къщата за ползване. Няма статут на пребиваващ на територията на Република България, дотолкова, доколкото изисква време. Самата процедура изисква да има работа, трябва му такъв статут, за да има и постоянен трудов договор, за да може да се назначи на работа по принцип, но той е полагал труд в строителната фирма именно на Николай Бончев, където работи, така или иначе и където му се изготвят документи и за да бъде абсолютно всичко легално за в бъдеще.

На следващо място обръщам внимание на процесуалното поведение на

Л. до настоящия момент. Задържан е един път за 24 часа, тръгнал си е от районното, извадил си е карта-дубликат, на която е оставил и номера в районното, за да го намират, а не да е чакал призовка. Само след телефонното обаждане, същият се е явявал няколко пъти на посочения час - един път в 10:00 часа, един път в 15:00 часа. Един път е ходил за разпит, втори път е ходил и е извикан за обяснения и е задържан, след като е бил задържан. Ако той имаше някакви намерения да се укрива, за този почти двуседмичен период преди да бъде задържан, той щеше да се укрие по принцип. Цялостното му поведение е, че той няма такива намерения, нито да се укрива, видно и от днес дадените пред Вас обяснения, че до момента съдейства за разкриване на обективната истината. Прави впечатление, че на всички Ваши въпроси, отговаря без да се замисли, тъй като говори истината и казва нещата така, както са. Нито иска да лъже, нито иска да шиканира процеса, дава категорични отговори без да се замисля или да увърта. В тази връзка, предвид установената му самоличност, предвид наличието на адрес, на който може да бъде призоваван, наличието на телефон, по който може да бъде призоваван, липсата на каквито и да е криминални прояви, Прокуратурата посочи престъплението, че има още едно досъдебно производство по чл. 216 от НК, но то не е старо дело, то е от същата вечер, няма данни за криминални прояви, няма данни за предишни осъждания, нито от М, нито от България, нито от никъде, за да може от някакви доказателства да се приеме, че може да извърши престъпления или да се укрие и не считам, че така, както се изрази прокурора, че лицето е с висока степен на обществена опасност. Няма такива данни за този човек. Нормален, млад човек, който първо е пострадал от престъпление и от две престъпления даже и второто, след като е защитава правата си и се е опитал да се защити така или иначе. Предвид заявеното, аз ще помоля да оставите искането на СРП за вземане на най-тежката мярка за неотклонение без уважение, да оставите Л. без мярка за неотклонение, на първо място, че не е налице обосновано предположение за авторство на деянието, за което му е ангажирана наказателна отговорност, не на каквото и да е деяние, но би следвало да се коментира и да се обсъжда, дали е налице авторство точно на престъплението, за което е привлечен, като обвиняем. Считам, че няма такива данни. На следващо място, ако приемете, че е налице обосновано предположение, то ще моля да определите мярка за неотклонение, различна от „Задържане под стража“, като за нуждите на това

наказателно производство, с оглед личността на подзащитния ми, пак казвам, той е с адрес, установена самоличност, възможности да му се ограничи свободното му пътуване, ако въобще има такава опасност да се укрие, въпреки че ми е известно, че България с М имат налице споразумение за връщане на лица оттам, ако се наложи. Той няма интерес дори и там да се крие, той няма интерес никъде да се крие, в интерес на истината и няма такива намерения. Ще моля да определите мярка за неотклонение, различна от „Задържане под стража“, като считаме, че с парична гаранция в разумен размер, която може да си позволи, ще гарантират неговото явяване пред органите на досъдебното производство и в последствие пред съда, ще гарантират безпрепятствено приключване на делото и няма да има никаква опасност да се укрие. Ако, уважаема госпожо Председател, прецените, че трябва да има мярка за неотклонение, която да ограничава свободното му придвижване, то ще моля тя е „Домашен арест“, с поставяне на гривна, която ще го следи всяка една секунда къде се намира на адреса, на който сочи, че живее в тази къща, като пак казвам, че не считам, че бъде най-адекватната мярка за неотклонение „Домашният арест“, но ще бъде по-адекватна от „Задържането под стража“, предвид цялостното развитие на това досъдебно производство към настоящия момент и цялостното поведение на подзащитния ми, а именно, че съдейства, че дава обяснения и че има интерес да се съберат доказателства, за да се изясни фактическата обстановка и обективната истина по делото. Ще моля в тази връзка за Вашия съдебен акт.

РЕПЛИКА НА ПРОКУРОРА: Аз не мога да се съглася с някои от направените твърдения на защитата. Най-напред считам, че по делото са събрани достатъчно доказателства, които позволяват да се проследи хронологията по която са възникнали събитията, касаещи конкретните обвинения по отношение на обвиняемия Л. и хронологията, по която са се развили събитията, свързани с телесното нараняване и последиците от същото, което е претърпял пострадалия. В тази насока, твърденията на майката на пострадалото лице сочат кога, къде, какво, как е станало, къде първоначално е бил пренесен в дома на съседен адрес, след което е бил пренесен на домашния му адрес пострадалият, какво е било състоянието му и в кой момент вече е била потърсена медицинска помощ. Тук следва да се вземе предвид, че се касае за една група лица от българския етнос, които са ромите и които конкретно поначало имат по-занижени представи за това

какво следва да се извърши и какво трябва да се предприеме, за да се предотвратят усложнения в здравословното състояние на някой от тях, в случая на конкретно пострадалия. Това е първопричината, поради която пострадалото лице не е още на момента отведено за лечение в специализирано болнично заведение. От друга страна, не мога да се съглася с твърдението на защитата, което така го чух и не мога да се съглася, но предполагам и че така е записано, че пострадалият е взел участие в самия грабеж. Ако е извършен изобщо някакъв грабеж, то данни конкретния пострадал да е участвал по делото в този грабеж, с уговорката, че в материалите по конкретното досъдебно производство няма данни за този грабеж, с изключение на твърдения дадени накратко от обвиняемия при проведения му разпит, след предявяване на обвинението. Но да се твърди, както чух от защитата, че конкретният пострадал е участвал в този грабеж – това е абсурдно. Никакви данни няма в тази насока. Това просто е някаква злоупотреба с фактите, което по никакъв начин не може да обясни защо в конкретната ситуация обвиняемият е нанесъл удар на пострадалия. Той според данните, които имаме в досъдебното производство се е намирал встрани. Обвиняемият гонил други две лица, едно от които е считал, че го гледало, като боклук преди това. Още по-необяснимо е след случката на „Орион“, при която се е стигнало до там да има преследване до ромската махала, защо е тръгнал сам и какво е търсил освен да отмъсти или по някакви такива подбуди на конкретен гражданин, с който преди това е бил в някаква ситуация, която не го е устройвала и е стигнал сам в ромската махала, където вече се опитвал да нанася удари, на който му падне и след като е осъзнал, че спрямо него ще бъдат предприети някакви действия за обезвреждане. За какви текстове по чл.12, 12а, 13 и 13а от НК става въпрос, след като самият обвиняем е отишъл в ромската махала, с цел да си отмъщава на някой, който преди това го е считал за лице, което го е обидило или засегнало. Каква неизбежна отбрана, какво превишаване и какви други подобни текстове, то е абсурдно да се коментира на настоящия ранен етап. Категорично е установено, че не група роми са тръгнали след него, а той е влязъл в ромската махала да търси един от тези роми, за да се саморазправи с него. Ами, нормално е, след като в ромската махала има много роми, да се съберат една част от тях и да се опитат да го обезвредят или трябва да останат и да гледат как налага с дървото, който му се изпречи. Аз не считам, че това е била

някаква по-различна от нормалните реакция – да се обезвреди това нападение, което обвиняемият е предприел. Що се отнася до задграничните пътуванията на обвиняемия, тук никой не иска да проявява каквато и да било дискриминация по отношение на когото и да било, а просто да се акцентира върху факта, че той е чужд гражданин, който няма статут на временно пребиваващ в Република България, защото няма ЛНЧ и никакви процедури в тази насока не са били предприемани спрямо него. Така, че той е с цел туризъм. Това пише в справка, че той идва и си отива с цел туризъм. С цел туризъм как работи постоянно тук, вероятно в сивия сектор, без да има трудов договор, което не се отрича от страна на защитата, тъй като такъв не е и представен и той в един момент спокойно може да се укрие, дори и да му бъде забранено да напуска пределите на страната. Има варианти или нелегално да мине през границата, или да се укрива някъде на територията на страната. Но в тази насока също считам, че фактите не следва да се тълкуват по един превратен начин. Следва реално да бъдат оценена опасността от укриване и от извършване на друго престъпление от страна на обвиняемия, тъй като и той не отрече, че всичко е възникнало, след като вече са употребили по около две бири, което очевидно е наклонило ситуацията натам, той да тръгне да се саморазправя, явно под въздействието на алкохол. Няма гаранция, че утре няма да употреби алкохол и да тръгне по някакви незначителни поводи да се саморазправя пак с някой и тогава вече ще се постави въпроса: Защо е било допуснато това? Благодаря!

ДУПЛИКА НА ЗАЩИТАТА: Аз разбирам прокурора, че ние трябва, като ходим по улиците, докато си пазаруваме по магазините, да ядем бой от ромите и след това да не правим нищо, да си мълчим и да си оставаме на място, те да си бягат и да ни тормозят по този начин до безкрай. Така, както се изразява прокурора – да пие пак някакъв алкохол и да ходи да върши престъпления, ама не е отишъл той да върши престъпление. Той е нападател най-напред. Нормалната реакция на човек, и при мен, въпреки че професионалното ми изкривяване, че се занимаваме непрекъснато с такива случаи, някъде някой по улиците, ако ме набие, аз ще си замълча, не ми се е случвало и няма да смея да гъкна, за да не стане така, че или ще те набият, или ще ти повдигнат обвинение, ако пък ти набиеш този, който те напада. Абсолютно, изключително странно разбиране на нещата от страна на прокуратурата. Ромите имали занижена представа и разбиране относно

грижите за здравето си. Не. Ромите имат занижена представа и разбиране относно спазване правата на другите граждани, имат занижена представа и разбиране относно спазване на законите в тази страна и затова се стига дотук. Няма опасност да напусне страната. Това, че работи, за пръв път ми се случва, да се счита във вреда на някой човек затова, че някой работи, било на договор, било без договор – ами, работи. Идва, работи. Ако получи статут, от него знам, че е подавал документи, към момента няма така или иначе постоянен статут, но с „парична гаранция“ - навън по улиците да продължи да си работи и да води един нормален начин на живот, без статут - не може да стои, но в ареста без статут – може, очевидно да стои. Пак ще бъде без статут, какво ще направим, като му изтече времето, в което може да е тук, ще го пуснем от ареста и ще си го пратим да си ходи ли – не. Няма никаква разлика това нещо по какъв начин е. Може да му се наложи забрана да напуска страната, да си се явява, както си се е явявал досега, знае какво се е случило. Ако искаше да се укрива, щеше да си замине и нямаше въобще да се стигне до задържането му в момента, но не - този човек не е такъв, видно е от обясненията, видно е от всичко. Не може да се твърди, че бил пил две бири и защото се напил с тези две бири и извършил престъпление и в следващия момент от разпита на полицейските служители, които са установили пострадалия, когато са отишли при него - Симеон Сов и Светослав В, и двамата еднопосочно заявяват, че пострадалият е бил видимо много пиян и е лъхал на алкохол. И пак казвам, не е установен никой друг пострадал, според другите полицейски служители. Как пък един от всичките тези роми, които са се намирали там, не са съобщили тогава, че имало бит човек, да отиде без причина да удари някой, който си стои отстрани? Не е било без причина пак... Тези разпити, според прокурора, от които изхожда той, фактическата обстановка, от които извежда тази фактическа обстановка са заинтересовани роми, които си подкрепят техния човек, че е пострадал. Никой от тях, ясно ми е до болка, че никой от тях няма да каже, че те са го нападнали и са му налетяли десет човека да го пребиват там и да го бият, а за него се вижда и е установено веднага от полицейските служители, че единствено той е бил пострадал. Благодаря Ви!

ОБВИНЯЕМИЯТ Л.: Нямам какво да добавя. Каквото беше, всичко

казах.

СЪДЪТ, на основание чл.297 от НПК,

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ПОСЛЕДНА ДУМА НА ОБВИНЯЕМИЯ.

ОБВИНЯЕМИЯТ Л.: Ако може да ми определите по-лека мярка.

СЪДЪТ се оттегли на тайно съвещание.

СЪДЪТ, след съвещание, като съобрази становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

Производството е по реда на чл. 64 НПК. Образувано е във връзка с постъпило искане от представител на СРП за постановяване на мярка за неотклонение „Задържане под стража” по отношение на обвиняемия П. Л., .. гражданин, с личен номер XXX.

За да вземе най-тежката мярка за неотклонение, освен базисните предпоставки за валидното привличане на едно лице в процесуалното качество на обвиняем за престъпление, наказуемо с лишаване от свобода и/или по-тежко наказание, съдът следва да формира извод въз основа на събраните по делото допустими и относими доказателствени източници и за съпричастността на обвиняемия към вмененото му престъпно деяние, както и за наличието на някоя от алтернативно дадени опасности – да се укрие или да извърши престъпление.

Л. е привлечен в процесуалното качество на обвиняем за извършено на 07.01.2024 г. престъпление с правна квалификация по чл.131, ал.1, т.12, вр.чл.128, ал.1 от НК, наказуемо с „Лишаване от свобода“ в размер от 3 до 15 години.

При съвкупната преценка и интерпретация на приобщените по делото релевантни доказателствени източници съдебният състав достигна до извод, че към настоящия етап от разследването фактът на извършеното престъпно посегателство, неговите времеви и пространствени параметри, механизъм, пострадало лице и неговото авторство са подкрепени от събраните

доказателства в достатъчна степен, за да формират наличието на обосновано предположение, като първа и основна процесуална предпоставка, изискуема от нормата на чл.63, ал.1 от НПК.

В подкрепа на този извод следва да бъдат съобразени показанията на свидетелите ПС Са, ДВЕ, ЦВЕ, ТМТ, ТВТ АВЦ, САВ, СПС, тълкувани ведно с протокол за разпознаване на лица, медицински документи и изготвената съдебно-медицинска експертиза, посредством които се фиксират приблизително видът на посегателство, пострадалото лице, мястото и механизма на инкриминираното по делото деяние, както и персоналитетът на неговия автор. Приобщените в хода на производството доказателства и доказателствени средства са последователни и вътрешно непротиворечиви, като изграждат стройна система от преки и косвени материални източници на факти, които този съд цени като достоверни, еднопосочно относими към основните признаци на състава на процесното деяние и позволяващи на този ранен етап неговото установяване.

При преценката за наличието на консолидация на материалите по делото, този съд поставя в основата на обоснованото предположение за авторство на деянието показанията на свид. Ц Е и ТТ - единствени установени до момента очевидци на инцидента. Отсъстват аргументи, с които да бъде убедително обоснован мотив за недобросъвестно процесуално поведение на тези свидетели, целящо насочването на държавната принуда към обвиняемия чрез изграждане на набеждаваща теза. Е категорично е споделил отличителни белези на непознатия мъж-нападател на неговия близък – пострадалия С С, разкриващи идентичност с отделни външни характеристики на Л., удостоверено и в приложения по делото протокол от проведеното с участието му разпознаване. Т, от своя страна, е лицето, което е успяло да задържи обвиняемия до пристигането на полицейските органи, на които последният е бил предаден. Двата свидетели са проследили в достатъчни на този етап детайли спецификите в действията на Л., с които е пристъпил към посегателството срещу здравето на пострадалия, средството с което е боравил и мотивите за неговото поведение. Без колебания свидетелите сочат именно обвиняемия, като лицето, реализирало внезапно и без насрещна провокация нападение срещу С С, завършило с повалянето на последния на земята и видимо влошеното му състояние, в което той е отведен в дома на свид. Е. Предлагаат и хронология на последващото поведение на обвиняемия,

изразяващо се в насочване на агресията му към други лица, а накрая и върху предмети – собствения на свид. Т лек автомобил, който е бил повреден от множеството нанесени удари. Разказите на свидетелите разкриват пълен унисон помежду си.

Пресъздадените от Е и Т непосредствени възприятия за извършеното спрямо намират, макар и косвено потвърждение в показанията на свидетелите ПС Са и ДВЕ. Макар и предлагащи косвени доказателства за обстоятелствата, при които се е развил инцидентът, те допринасят за обективна проверка на житейската правдивост и достоверността на сведенията на двамата основни очевидци по делото. Същевременно, споделеното от Са и Е надграждат представите за физическото състояние на пострадалия, непосредствено след процесните събития, респ. развитието на симптоматика, която е анализирана в рамките на изготвената съдебно- медицинска експертиза като типична за вида нараняване, констатирано у С С. Те са дадени в подкрепа и на съществуваща причинно- следствена връзка между поведението на обвиняемия и причинените противоправни последици, изразяващи се в травматични увреди с медикобиологични характеристики на тежка телесна повреда.

Като логично допълнение на твърденията на посочените по- горе свидетели следва да се възприемат и сведенията на полицейските служители В и Сов, посетили няколко дни след инцидента дома на свид. Са, придобили преки впечатления, както от нейния разказ, така и от тежкото здравословно състояние на пострадалия, наложило транспортирането му в болнично заведение и подлагането му на оперативни интервенции в спешен порядък.

Служат в подкрепа на изводите, достигнати от този съд и показанията на свидетелите ТТ и АЦ, пристигнали на мястото на инцидента няколко минути след задържането на обвиняемия от свид. Т. Съдът не споделя възраженията на защитата относно тяхната стойност, доколкото съдържателното им послание не е тълкувано в съответствие с действително възприетата в тях воля на всяко от разпитваните лица, изводима от цялостното текстово изложение. В показанията на двамата полицейски служители действително се откриват сведения за видими наранявания по тялото на Л, които хипотетично биха могли да бъдат обяснени с нанесен му побой, за какъвто последният съобщава в обясненията си пред съда, но те

биха могли да имат и друг произход. Това състояние на обвиняемия обаче не е достатъчно, за да опровергае налагащата се от доказателствата до момента фактология, доколкото по делото не са събрани достатъчно убедителни данни за обстоятелствата, при които обвиняемият е получил тези наранявания, така че да се коментира качеството на Л. на жертва, а не на агресор. Още повече когато полицаите сочат, че представители от ромската общност, живущи наоколо са се събрали, след като полицейският екип е пристигнал на мястото на инцидента, което опровергава версия на този етап, обвиняемият да е бил безапелационно нападнат и да е бил поставен в ситуация да се отбранява от заобиколило го множество. Същевременно, Т и Ц подчертават в показанията си, че само обвиняемият е бил в пияно състояние. Това, от своя страна, опровергава възражението на защитата, че не той, а пострадалият е заварен от органите на реда силно повлиян от алкохол и без травми по себе си. В тази насока и в допълнение следва да се посочи, че отсъствието на възприятия у двамата полицейски служители за други лица с оплаквания или видими следи от травматични увреди логично се обяснява от прочита на показанията на свид. Е и свид. Т, проследяващи отдалечаването на пострадалия от мястото на побоя веднага след като е успял да се изправи и преди органите на реда да пристигнат, без да се завръща.

Представените по делото медицински документи и заключение на съдебно-медицинска експертиза за С С, привнасят като факти в процеса и оставените върху тялото му следи, изразяващи се в счупване на челна кост и предна черепна ямка, предполагащи проникване в черепната кухина, които съчетани с развилото се възпалително заболяване на мозъка, с натрупване на гной под твърдата мозъчна обвивка, са реализирали медикобиологичния признак на тежката телесна повреда - постоянно общо разстройство на здравето, опасно за живота. Категорично е и поддържаното становище, че хирургическата интервенция е предприета поради опасност за живота на пациента, както и че морфологията на нараняванията отговаря напълно на посочената в свидетелските показания давност на инцидента. Вещното мнение е изградено въз основа на задълбочен прочит на документи, отразяващи обективно състоянието на лицето, регистрирано при преглед от специалисти, с изрично отразяване на наложена с оглед нуждите на лечението му хоспитализация и неколkokратни оперативни намеси, включително очаквани предстоящи такива. Тези обстоятелства корелират с твърденията на

свидетелите Са и Е за състоянието на пострадалия непосредствено след нанесения му удар, както и задълбочаването на неговите оплаквания в дните след инцидента. Така проследените характеристики на нараняването разкриват унисон със заявеното от очевидците Е и Т по делото относно осъществено от обвиняемия физическо насилие спрямо Стоменов и резултатите от него.

Тук е мястото да се спомене, че към този етап от разследването отсъстват данни, изводими както от заключението на съдебномедицинската експертиза, така и от останалите доказателствени материали, за обективни фактори, допринесли за разкъсване на причинния процес, довел до констатираната у пострадалия тежка травма, началото на който е поставено с нанесения му удар от Л.. Поради това за този съд фактът на късно потърсената специализирана медицинска помощ от С не накърнява единството на формираната съвкупност от доказателствени източници, позволяваща извод за наличие на обосновано предположение за факта и авторството на причиняването на телесна повреда. Не са събрани сведения, че по- ранното търсене или оказване на специализирана помощ би възпрепятствало развилите се болестни процеси. Впрочем, липсват данни и за налично у пострадалия неизвестно за обвиняемия, заболяване (хронично или остро такова), което да е допринесло изключително за настъпилите усложнения и без наличието на което да не е могъл да се прояви по- тежният резултат.

Правилно, с оглед анализа на формираната доказателствена съвкупност е прието, от органите на досъдебното производство и че деянието е проявено по хулигански подбуди. Категорични в тази насока са очевидците Е и Т, че ударът върху С е нанесен от обвиняемия без насрещна провокация и без конкретна причина. Към момента няма основание да се коментира и деяние при форма на вината непредпазливост или при проявление на някой от институтите, изключващи обществената опасност или вината.

Решаващият орган изключва като оборващи тезата за обоснованото предположение за авторство на деянието обясненията на обвиняемия, дадени пред съда, в които се съсредоточава върху версията, че е бил поставен в ситуация на неизбежна отбрана. Както бе споменато и по- горе, действително се установява по делото, че Л. е заварен от полицейските служители Ц и

Тодоров с охлузвания по главата и видимите части на тялото. Не се откриват доказателствени източници обаче, извън твърденията на самия обвиняем, че травмите са причинени именно при противоправно нападение върху него. Още повече когато е напълно вероятна и обратната версия – те да са генерирани към момента, в който свид. Т се е опитвал да отнеме дървения прът от ръцете на обвиняемия и да го задържи до идването на полицейските служители. Независимо от възприемането на едната или другата теза обаче, към момента убедително се налага извод, че тези наранявания не са причинени преди или към момента на съприкосновението с пострадалия, така че да възпрепятстват обективно възможността на обвиняемия да реализира твърдяното поведение, насочено срещу физическия интегритет на С. Същевременно, извън обясненията на Л., по делото не се откриват други източници на факти, които да указват на получаване на тези увреждания именно при реализирана отбрана срещу противоправно нападение от пострадалия. Все в тази връзка неприемлив е и аргументът на защитата, че е житейски нелогично обвиняемият да се явява нападател на територията на ромска махала. Освен че разкрива характер на недопустимо предположение, тази теза се явява и противна на твърденията на самия Л., че е разбрал къде се намира едва впоследствие, а не към момента на съприкосновението му с неговите опоненти. В този смисъл се разкрива още един аргумент в полза на обвинението, че привлеченият към отговорност съвсем съзнателно е достигнал до мястото, на което е наранил пострадалият.

Фактите, изводими от обсъдените по-горе доказателствени материали, дават достатъчна информация за връзката между Л. и реализираното посегателство. Действително, разкриват се множество обстоятелства, които следва да бъдат изяснени, касаещи причините за присъствието на обвиняемия на мястото на инцидента, проверка на споделената от него версия за събитията, както и окончателното изясняване на вида и характеристиките на причинените противоправни последици, респ. прецизиране на правната квалификация, така че да се достигне до безспорност на изводите по същество в насока изграждане на окончателната теза на държавното обвинение. Въпреки това, понастоящем формираната съвкупност е достатъчна, за да послужи за обосновка на търсената от прокуратурата мярка за процесуална принуда. Удовлетворено е изискването доказателствената маса на пръв поглед да позволява разумен извод и обосновано предположение с висок по

степен интензитет, че обвиняемият е съпричастен към деянието, за което е привлечен към отговорност. Решаващият орган изхожда и от позицията, че на този етап от производството, с оглед характера на мерките за неотклонение и заложените в тях цели, първата и основна предпоставка, установена в чл.63, ал.1 от НПК, не следва да бъде доказана с онази категоричност, изискуема от закона при повдигане на обвинение от Прокуратурата с обвинителния акт, с който в пълнота се развива обвинителната теза и се детерминират фактическите рамки на процеса.

По отношение на предвидените в закона алтернативно дадени опасности този съдебен състав констатира, че по делото не се разкрива кумулативно изискуемата предпоставка, свързана с опасност от укриване на обвиняемия. Л. е чужд гражданин, с известен адрес в страната по своя произход. Той е с установена самоличност и валидни документи, които я удостоверяват. Заявени и неопровергани са данните, предоставени от него за наличието на актуален административен адрес в България, на който той реално пребивава, както и телефон, на който може да бъде осъществена комуникация с него. Не следва да се възприема като достатъчно за преценката относно наличието на опасност от укриване обстоятелството, че Л. е без статут на постоянно или временно пребиваващ в Република България, доколкото подобен довод би бил дискриминационен. Аргументация в тази насока не може да се почерпи и от представената от прокуратурата справка за преминавания през граничните пунктове на държавата, предвид че спрямо него не са налагани ограничения, които той да е пренебрегнал с това свое поведение. Недопустимо е и боравенето с предположения, че би напуснал страната по нелегален ред.

От доказателствените източници по делото обаче се установява съществуването на реална опасност от извършване на друго престъпление, която е пряка и непосредствена, а не хипотетична. Последователно, включително и в практиката на Европейския съд по правата на човека, е възприето, че самостоятелно тежестта на деянието и изводимата от други източници степен на опасност на дееца могат да послужат за обосновка на необходимостта от налагане на най- тежката форма на процесуална принуда, без да се накърнява забраната за самоцелност при приложението на този процесуален институт. Негативната оценка на личността на обвиняемия в

конкретния случай се формира от обществената опасност на самото деяние. Механизмът на извършването му се отличава с дързост и хладнокръвие. Макар и еднократен, нанесеният при това с голям дървен прът силен удар, в жизненоважен център – главата на пострадалия, ведно с пияното състояние на обвиняемия и съществуващата и понастоящем (видно от медицинската документация) критична степен на риск за живота на пострадалия, завишава индивидуалната степен на обществена опасност на деянието. Макар и реализирано в тъмната част на денонощието, то е предприето на обществено място, достъпът до което не е ограничен, т.е. с пълното съзнание, че извършеното би могло да бъде възприето и от други граждани, а авторът лесно задържан. Обосновано може да се приеме, че единствено намесата на свидетеля Т е възпрепятствала и продължението на действията на Л. спрямо С. Разкрива се абсолютна демонстрация на пренебрежение към установения запрет да се накърнява чуждата правна сфера, което мотивира и изводът на този съд за завишената степен на обществена опасност на деянието и личността на извършителя. Изброените обстоятелства позволяват да се аргументира разумността и съответността на най-тежката мярка за неотклонение спрямо реализираното посегателство. В този смисъл, искреният стремеж да бъде защитен общественият интерес следва да надделее над респекта към личната свобода и презумцията за невинност.

В отговор на възраженията на защитника, този съд споделя разбирането си, че по настоящото дело не се разкриват обстоятелства, способстващи извод, че по – ниска по интензитет мярка за процесуална принуда, включително „Домашен арест“, би изиграла възпиращата роля, която е поставена пред нея спрямо обвиняемия. Противен извод не налага и предложението на вниманието на съда трудов ангажимент, който като факт е възникнал няколко месеца преди инкриминираната проява. Очевидно е, че обстоятелство от този порядък не е изиграло възпираща роля спрямо мотивацията да бъде реализирано престъпление против здравето.

По изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че адекватната мярка за неотклонение към този момент, която ще обезпечи ритмичното приключване на наказателното производство в рамките на изискуемия от закона разумен срок и същевременно ще осигури спокойствието на гражданите с оглед ограничаване възможността на обвиняемия да извърши друго престъпление, е най-тежката такава, а именно -

задържане под стража.

Така мотивиран, на основание чл. 64, ал. 4, предл. 1 НПК, **Софийски районен съд, НО, 2-ри състав**

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ВЗЕМА МЯРКА за неотклонение „ЗАДЪРЖАНЕ ПОД СТРАЖА” по отношение на П. Л., с личено номер XXX, .. гражданин, в качеството му на обвиняем по досъдебно производство №123/2024 по описа на 03 РУ- СДВР, прокурорска преписка №2313/2024 г. по описа на Софийска районна прокуратура.

На основание чл.64, ал.5 от НПК, определението подлежи на незабавно изпълнение.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване и протестиране пред СГС, НО, в 3-дневен срок от днес.

В случай на жалба и протест насрочва делото пред СГС за 30.01.2024 г., в 10:00 ч., за която дата страните уведомени от днес.

След влизане в сила на определението, копие от същото да се изпрати на СРП за изпълнение.

За задържането на лицето да се уведоми посолството на Р.М..

Препис от протокола да се издаде на упълномощения защитник, включително да се изпрати на посочената от него електронна поща.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 20:30 часа.

Съдия при Софийски районен съд: _____

Секретар: _____